

باز هم وعده اجرا در مهر ماه داده‌اند

رتبه‌بندی معلمان؛ طرحی که ناکام ماند

نسرین هزاره مقدم

اجرای طرح رتبه‌بندی معلمان از ابتدای دهه ۹۰ تا امروز به تعویق افتاده است؛ امسال باز هم وعده داده‌اند این طرح مهر ماه اجرا خواهد شد؛ اما چگونه باید یک پنجم بودجه مورد نیاز، قرار است طرح را اجرائی کنند؟

تاریخچه «طرح رتبه‌بندی معلمان» به سال‌های آغازین دهه ۹۰ بازمی‌گردد؛ در طول سال‌های اخیر بارها وعده‌هایی برای اجرای دقیق و کارآمد این طرح به معلمان دادند، اما هر بار به بهانه‌های مختلف از جمله «عدم اختصاص بودجه در لایحه بودجه» یا «عدم تأمین اعتبار برای بودجه اختصاص یافته» اجرای طرح معوق شد.

تاریخچه طرح رتبه‌بندی

اولین بار موضوع رتبه‌بندی معلمان در دولت دهم و به دنبال تصویب سند تحول بنیادین مطرح شد. بر این اساس، آموزش و پرورش آئین‌نامه‌ای تهیه کرد که در آن باتوجه به شرایطی که معلمان احراز می‌کردند آنان را به چهار رتبه تقسیم کرد و قرار شد حقوق معلمان به پایه‌ی ۸۰ درصد اعضای هیئت علمی دانشگاه برسد. این طرح پیشنهادی برای تصویب به مجلس و شورای عالی انقلاب فرهنگی فرستاده شد اما به دلیل ابهاماتی رد شد.

دومین بار، دومین بار رتبه‌بندی در

یادداشت

بیانیه شبکه یاری کودکان؛

طرح‌های «جمع‌آوری کودکان» را جمع کنید

شبکه یاری کودکان متشکل از سازمان‌های مدنی فعال در حوزه حقوق کودک روز سه شنبه ۲۵ تیر ماه، در بیانیه‌ای خواستار توقف هرچه سریع‌تر طرح پر حاشیه جمع‌آوری کودکان کار شد. این طرح که برای چندمین بار طی سال‌های اخیر، تابستان امسال هم با مشارکت نهادهای حاکمیتی چون بهزیستی، فرمانداری و شهرداری در حال اجراست، با واکنش گسترده نهادهای مدنی و فعالان حقوق کودک مواجه شده است. اکنون و در پی ادامه‌دار شدن اجرای این طرح به کمک دو نهاد ظاهراً غیردولتی! و شنیده شدن زمزمه‌هایی در خصوص ردمرز شدن دهه‌ها کودک کار گر پناهجو به بهانه نداشتن اوراق هویتی و مجوز اقامت، شبکه یاری کودکان بیانیه‌ای صادر کرده است.

در این بیانیه آمده است: «جمع‌آوری کودکان برای سی و اندی بار با وعده‌های جدید در بیست و دوم خرداد، همزمان با روز مقابله با کار کودک، بار دیگر رونمایی شد. طی این طرح که با اسامی مختلفی چون «ساماندهی»، «جمع‌آوری» و «جذب» اجرامی شود، کودکان طی فرآیندهایی اضطراب‌آور و تنش‌زادستگیر

دولت یازدهم مطرح شد که از مهر ماه ۹۴ و به نام «مرحله اول رتبه‌بندی» اجرا شد. اما در این مرحله نیز به دلیل عدم تناسب بودجه اختصاص یافته برای اجرای رتبه‌بندی که حدود ۱۳۵۰ میلیارد تومان بود، تعدادی از معلمان از جمله آموزگاران پیش دبستانی و معلمان با سابقه‌ی کمتر از ۶ سال، حذف شد.

در نهایت، در سال ۹۵ و در جریان تدوین برنامه ششم توسعه، رتبه‌بندی معلمان، به عنوان تکلیفی قانونی در ماده ۶۳ قانون برنامه ششم توسعه مطرح شد و با توجه به ابلاغ این قانون در ابتدای سال ۹۶، می‌بایست تهیه لایحه رتبه‌بندی از زمان شروع برنامه ششم در دستور کار آموزش و پرورش و دولت قرار گرفته و حداکثر تا قبل از بسته شدن لایحه بودجه ۹۷ به مجلس ارائه می‌شد؛ اما به گفته شهرام جمالی (فعال صنفی معلمان) یک اشتباه عجیب ناشی از مشخص نبودن زمان اجرای این طرح در بند «الف» این ماده، سبب حذف محدودیت زمانی برای اجرای آن شد و این بار به شکل قانونی یک فرصت پنج ساله تا سال ۱۴۰۰ در اختیار آموزش و پرورش و دولت قرار گرفت.

رتبه

در این چرخه انتظار، سال گذشته و امسال نیز، معلمان همچنان منتظر ماندند؛ اما تا این لحظه هنوز هیچ خبری از اجرای مرحله دوم طرح

رتبه‌بندی نشده است؛ گرچه وعده‌ها کماکان ادامه دارد؛ در این رابطه، وعده‌های بی‌شمار داده‌اند: هم سال گذشته و هم امسال، مسئولان وعده داده‌اند که از «مهر ماه» رتبه‌بندی کاملاً اجرا خواهد شد!

وعده‌ها برای «مهر ماه»

فروردین ۹۷ و در حالی که یک سال از اجرای برنامه ششم گذشته بود، وزیر آموزش و پرورش در باره اجرای طرح رتبه‌بندی معلمان گفت: «امیدواریم با مدیریت منابعی که انجام خواهیم داد، بخشی از این طرح را مهر ۹۷ اجرا کنیم». یک ماه بعد هم علی‌زافشان، معاون آموزش متوسطه وزیر آموزش و پرورش در گفتگویی تلویزیونی به اظهارات امیدوارانه‌ی وزیر قطعیت بخشید و گفت: «مرحله دوم رتبه‌بندی معلمان از مهر ماه ۹۷ اجرائی می‌شود».

این وعده‌ها یک سال و چند ماه بعد یعنی در تابستان ۹۸ بازم تکرار شده است؛ با این تفاوت که این بار می‌گویند «رتبه‌بندی» از مهر ۹۸ اجرائی خواهد شد!

دوازدهم تیر ماه سال جاری، سرپرست وزارت آموزش و پرورش گفت: «تلاش می‌کنیم طرح رتبه‌بندی معلمان تا شهر بهور ماه امسال انجام شود». وی افزود: ۲ هزار میلیارد تومان برای سنجش صلاحیت معلمان و رتبه‌بندی آنها در نظر گرفته شده که امید داریم تا

و از سال بعد، دومر تبه از ابتدای سال، زمزمه‌های «مهری دیگر» به گوش خواهد رسید؟!

چرا طرح اجرایی نمی‌شود؟!

شهرام جمالی معتقد است؛ واقعیت این است که قانون رتبه‌بندی معلمان با مشکلاتی مواجه است که امکان تحقق اجرای آن را دشوار می‌سازد.

به گفته او این دشواری، از عدم تخصیص بودجه مورد نیاز برمی‌آید: «سال گذشته، در قانون بودجه ۹۷ ردیف اعتباری اختصاصی برای اجرای رتبه‌بندی معلمان، در نظر گرفته نشده بود و از سوی دیگر آموزش و پرورش براساس برآوردهای مختلف، با کسری شدید بودجه مواجه بود که براساس اظهارات برخی مسئولان آموزش و پرورش و نمایندگان مجلس، مقدار آن بین ۱۰ تا ۱۴ هزار میلیارد تومان برآورده شده بود؛ امسال نیز بودجه ۲ هزار میلیارد تومانی در نظر گرفته شده - در صورت تأمین اعتبار - بسیار ناکافی است و به هیچ وجه، کفاف اجرای طرح را نمی‌دهد».

نهم تیر ماه سال جاری، محمدرضا پورابراهیمی داورانی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: «حتی در صورت کسری بودجه کل کشور، اعتبار ۲ هزار میلیارد تومانی طرح رتبه‌بندی معلمان به صورت ۱۰۰ درصدی پرداخت خواهد شد».

او وعده داد: «در واقع مقرر شد اگر دولت با کسری بودجه مواجه شود، از اعتبارات موضوعاتی همچون حقوق، عیدی و مزایای کارکنان و بازنشستگان

کشوری و لشکری، مستمری بگیران و طرح رتبه‌بندی معلمان کسر نکند و پرداخت آنها ۱۰۰ درصدی باشد».

چقدر بودجه نیاز است؟

اما آیا ۲ میلیارد تومان برای اجرای کامل این طرح بر زمین مانده که مدتهاست معلمان منتظر اجرای آن هستند، کفایت می‌کند؟ محمدرضا پورابراهیمی داورانی در همان نهم تیر ماه، در ارتباط با ناکافی بودن ۲ هزار میلیارد تومان برای اجرای طرح رتبه‌بندی گفت: «امکان دارد دولت بگوید آنچه در بودجه آمده برای ۵۰ درصد اجرای رتبه‌بندی معلمان است و مابقی آن سال آینده انجام می‌شود».

اما چقدر بودجه برای اجرای دقیق رتبه‌بندی، نیاز است؟ علی الهیاری، معاون وزارت آموزش و پرورش، اوایل سال قبل در مصاحبه‌ای در مورد بودجه

عضو کانون صنفی معلمان همدان می‌گوید: «آیا بهتر نیست به جای تعریف و باز تعریف مکرر طرحی مثل رتبه‌بندی که بارها و بارها اجرائش به تعویق افتاده، به متن صریح قانون مرجع بازگردند؛ به قانون مدیریت خدمات کشوری و لزوم تعیین حقوق شاعلان و بازنشستگان دولت براساس «نرخ تورم رسمی» و «خط فقر»؟!

مورد نیاز برای رتبه‌بندی معلمان اعلام کرد: «اگر بخواهیم یک مرحله جلوتر برویم ۳ هزار میلیارد اعتبار نیاز داریم و برای اجرای مراحل تکمیلی ۸ هزار میلیارد تومان نیاز است».

حال اگر حداقل بودجه مورد نیاز برای اجرای «طرح رتبه‌بندی معلمان» را نه ۱۱ هزار میلیارد تومان عنوان شده توسط معاون وقت وزیر آموزش و پرورش، بلکه برای سادگی بیشتر، فقط ۱۰ هزار میلیارد تومان در نظر بگیریم، باز هم با آنچه در قانون بودجه ۹۸ برای رتبه‌بندی در نظر گرفته‌اند، تفاوت بسیار دارد؛ در واقع ۲ هزار میلیارد در نظر گرفته شده در بودجه ۹۸، فقط یک پنجم بودجه مورد نیاز برای اجرای طرح رتبه‌بندی است. یک پنجم، چگونه قرار است کفایت کند؟!

بهتر است کلام آخر را از زبان یک فعال صنفی معلمان بشنویم؛ رضا مسلمی، عضو کانون صنفی معلمان همدان می‌گوید: «آیا بهتر نیست به جای تعریف و باز تعریف مکرر طرحی مثل رتبه‌بندی که بارها و بارها اجرائش به تعویق افتاده، به متن صریح قانون مرجع بازگردند؛ به قانون مدیریت خدمات کشوری و لزوم تعیین حقوق شاعلان و بازنشستگان دولت براساس «نرخ تورم رسمی» و خط فقر؟! مگر خط فقر یا همان سبب معاش حداقلی تعیین نشده؟ مگر گروه کاری شورای عالی کار، حداقلی هزینه‌های زندگی را برای اردیبهشت ماه ۹۸ محاسبه نکرده‌اند؛ حقوق ما معلمان شاغل و بازنشسته چقدر با ۶ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان فاصله دارد؟!»

از گوشه و کنار

رئیس پلیس امنیت تهران بزرگ بهایلنا خبر داد:

شناسایی و پلمپ آرایشگاه‌های مختلط

رئیس پلیس امنیت تهران بزرگ از برخورد با آرایشگاه‌های مختلط و پلمپ برخی از این آرایشگاه‌ها خبر داد. سردار علی ذوالقدری در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا تصریح کرد: از ابتدای سال جاری تاکنون مواردی از این نوع آرایشگاه‌های مختلط شناسایی و پلمپ شده‌اند و صاحبان آنها نیز به مراجع قضایی معرفی شده‌اند. وی درباره فعالیت‌های آرایشگاه‌های مختلط خاطر نشان کرد: چنانچه تخلفی در حوزه صنف انجام شود، فرقی نمی‌کند آرایشگاه یا هر صنف دیگری قطعاً پلیس قاطعانه برخورد خواهد کرد. همچنین درباره برنامه‌های این پلیس در خصوص کنترل و رصد اراذل و اوباش تهران گفت: در روزهای گذشته طرحی را در تهران اجرا کردیم که ۳۶۶ نفر از اراذل و اوباش سطح دار و افرادی که اقدامات مجرمانه انجام می‌دادند جمع‌آوری شدند. ذوالقدری گفت: این افراد تحویل مقامات قضایی شده‌اند.

۴۰ درصد عطاری‌ها غیر مجازند

مدیر کل امور فرآورده‌های طبیعی، سنتی و مکمل سازمان غذا و دارو با اشاره به نحوه ساماندهی فروش داروهای گیاهی در داروخانه‌ها و عطاری‌ها، گفت: حدود ۶۰ درصد از عطاری‌های موجود در سطح عرضه در صف مربوطه ثبت‌نام شدند و ۴۰ درصدشان عطاری‌های غیر مجازند. بنابراین در بهترین حالت می‌توانیم عطاری‌هایی را مورد نظارت قرار دهیم که در صنف ثبت شده‌اند. مهناز خاوندی در گفت‌وگو با ایسنا، درباره وضعیت عرضه داروهای طبیعی در کشور، گفت: اساساً داروهای طبیعی فقط و فقط باید از داروخانه تأمین شوند. بنابراین تنها محل رسمی عرضه‌ای که اجازه فروش هر داروی گیاهی، داروی سنتی و مکمل تغذیه‌ای که واجد مجوز از اداره کل فرآورده‌های طبیعی باشد، داروخانه است. وی بیان اینکه گیاه دارویی بسته‌بندی شده، دمنوش، روغن گیاهی و به طور کلی فرآورده‌هایی که ادعای درمانی ندارند، حق فروش در عطاری‌ها را دارند، با اشاره به تخلفات در این زمینه گفت: عطاری‌های یک صنف هستند و سازمان غذا و دارو طبق قانون ساز و کاری برای نظارت و ورود مستقیم به عطاری‌ها را ندارد. در حال حاضر وزارت کشور به عنوان ناظر بر عطاری‌ها عمل می‌کند. باید توجه کرد که در استان تهران عطاری‌ها جزو صنف سبک فروشان که شامل بقالی‌ها و خرده‌فروشی است، هستند. حال مادر کنار صنف از عطاری‌ها بازدید می‌کنیم و این همکاری مشترک وجود دارد. در موارد تخلف، نیروی انتظامی همراه ماست که آنها امکان پلمپ یا جمع‌آوری دارند. متخلفین به نهادهای قضایی معرفی می‌شوند و این نهادها موظفند که آنها را جریمه کنند.

رئیس سازمان مدارس و مراکز غیر دولتی:

۸۵ درصد مدارس غیر دولتی استیجاری‌اند

رئیس سازمان مدارس و مراکز غیر دولتی گفت: بیش از ۸۵ درصد مدارس ماستیجاری‌اند و اجاره‌بها به شدت افزایش یافته است. به گزارش ایلنا، مجتبی زینی‌وند، در برنامه تلویزیونی پرسشگر که با موضوع «جایگاه مدارس غیردولتی در مهارت آموزی» روی آنتن شبکه آموزش سیمافرت درباره شرایط مدارس غیردولتی و سختی‌هایی که از حیث تأمین منابع دارند، گفت: از حیث صرفه جویی در فضا و تجهیزات و... بر اساس آمار سال قبل مدارس غیر دولتی بیش از ۴۵ هزار میلیارد تومان صرفه جویی مالی برای آموزش و پرورش و دولت داشته است. وی درباره اشتغالزایی مدارس غیر دولتی نیز گفت: بیش از ۲۰۰ هزار نیروی شاغل داریم. هزینه دولت برای اشتغال هر نیروی خدمات و صنعت و... مشخص است. زینی‌وند ادامه داد: درباره اینکه آقای میرزاده اشاره کرد که «اگر آموزش و پرورش به مدارس غیردولتی کمک کند درست نیست» باید بگویم که دولت باید مواد حمایتی قانون را احیا کند. مابرای اولین بار صندوق حمایت از موسسات را ایجاد کردیم.

چهره‌های علمی، هنری، ورزشی دارای دغدغه کودکان جامعه، ضمن ابراز تأسف و نگرانی از «جمع‌آوری کودکان کار» که در ابعاد مختلف غلط بوده و مغایر حقوق کودکان و مصالح عالیه آنان است، خواستار پایان اجرای این طرح، یکبار برای همیشه و اتخاذ سیاست‌های بلندمدت و کوتاه‌مدت مناسب و مبتنی بر دانش و بینش برای کاهش آلام و آسیب‌های این کودکان و حمایت از کودکان و خانواده‌های ایشان در راستای کاهش فقر و آسیب‌های ناشی از آن به عنوان مهمترین دلیل حضور کودکان در خیابان هستیم و می‌خواهیم که کلیه بخش‌های حاکمیت به تعهدات خود در مقابل کودکان مطابق قانون عمل کنند.»

جای حل مشکلات شهروندان، گشتن به دنبال روشی کوتاه‌مدت و شعبده‌بازی گونه برای یک درد مزمن اجتماعی که ریشه در ساختارها و سیاست‌های کلان اقتصادی و اجتماعی دارد و انداختن توپ در زمین بازی سازمان‌های مردم‌نهاد (که بارها مطالبه خود را تصویب و اجرائی شدن آیین‌نامه حمایت از کودکان کار و کودکان در معرض آسیب عنوان کرده‌اند) و خواستن راه‌حل جایگزین برای حل یک‌شبه مساله، ابعاد تلخ‌تری از این مساله را آشکار می‌سازد. فعالان مدنی در انتهای این بیانیه اضافه کرده‌اند: «ما انجمن‌ها و موسسات فعال در زمینه مسائل اجتماعی و کودکان، فعالین جامعه مدنی، روشنفکران و اصحاب رسانه و

متمادی که این طرح اجرا شده است، خبر و آمار رسمی ارائه نشده است. اما از گفته‌های کودکان دستگیر شده تحت پوشش انجمن‌های فعال در این زمینه حکایت غیر داوطلبانه بودن حضور کودکان، شرایط نامساعد مراکز قرنطینه، ترانشین موها و تحقیر کودکان، بازگشت مجدد اکثر کودکان به چرخه کار و... بهیچ‌بود از این اوضاع شنیده نمی‌شود.»

در ادامه این بیانیه می‌خوانیم: «گرچه تک‌اکیس بر خوردها و رفتارها با کودکان غیر اخلاقی، غیر انسانی و مصداق نقض آشکار اصول بنیادی حقوق کودکان است، اما مسئله حتی فراتر است. نگرش حاکم بر کلیت این نوع سیاست‌گذاری که در آن اصل نه بر حل ریشه‌ای مسئله، بلکه بر پنهان کردن مسئله، مافیای خواندن کودکان کار برای تأثیر بر افکار عمومی نسبت به معارض قانون بودن این کودکان و چشم‌پستن بر بزرگ‌ترین مافیاهای استثمار کودکان در زباله‌گردی و کارگاه‌های زیرزمینی، مجازات فقر و خانواده‌آنها به جای حل مساله فقر و مقابله با کودک کار به جای کار کودک، توجه و دادن اصالت به مبلمان شهری و ظاهر شهر به